

דבר העורך

קוראים כותבים ומגיבים

עבר כחודש מאז הפסקת האש בצפון והשקט חזר לנופי הגליל היפים. כשנוסעים בכבישים, שם בצפון הרחוק ומביטים לעבר לבנון, קשה להאמין שבנוף הפסטורלי והשקט הזה, רק לפני זמן לא רב, היתה כאן מלחמה שנמשכה 14 חודשים. מלחמה קשה, מלחמה שבה נהרגו מיטב בנינו, מלחמה שגרמה לנזק כלכלי כבד שיקח שנים לשקם. אך רק נדמו התותחים ומשרד האוצר כבר זומם לקצץ, איפה אתם שואלים? בחקלאות!

הכלכלה של הכנסת בנושא זה, אמר השר דיכטר "הקיצוץ הצפוי בתקציב משרד החקלאות, יפגע בתקומת חקלאי ישראל בצפון ובדרום וימחוק את החקלאות הישראלית". כך, ללא כחל וסרק, מתריע שר החקלאות אך נכון לעכשיו, פקידי האוצר בשלהם. נדמה כי ממשלת נתניהו הנוכחית, לא מאמינה בחקלאות ישראלית, לא שר האוצר ובטח לא שר הכלכלה ברקת המבזבז כסף ציבורי על קמפיין פופוליסטי "מה שטוב לאירופה, טוב לישראל". כך גם בשוק הבשר "המדינה הפסיקה לפקח, מחירי הבשר הטחון זינקו". וכך כותבת מירב קריסטל: "זוכרים שבשר בקר טחון טרי נמכר ברשתות השיווק ב-28-32 שקל? זה היה בשנת 2022, כשהמדינה פיקחה על המחירים, בתמורה למכסה ללא מכס שקיבלו היבואנים. מאז בוטל המכס אבל המחיר זינק: צרכנים שביקרו בשופרסל גילו שהמחיר קפץ ב-17% מ-59.90 שקל ל-69.90 שקל - פי 2 מהמחיר ב-2022. גם בויקטורי וקרפור המחירים עלו...". אז מה עכשיו אתם שואלים? מה שהיה כנראה הוא שיהיה, הממשלה תמשיך בשלה, לא תקצץ היכן שצריך, תפגע בחלשים, בחקלאים, בקשישים, בחולים וכולנו נמתין למכה הבאה. איך אמרו לי הרפתנים, טיפשים אבל אופטימיים.

כנס מדעי הבקר והצאן 2024

ולצד החששות מהעתיד לבוא, לאחר שנתיים שלא ניפגשו כולנו, נפתח כנס מדעי הבקר והצאן ה-34 והרפתנים ואנשי הענף מוכיחים שוב, את חוזק ועוצמת הענף בהשתתפות שיא שהפך את הכנס לגדול ביותר. אנחנו ב'משק הבקר והחלב' מלווים כמובן את הכנס ובגיליון המיוחד ראיון בלעדי עם שר החקלאות, סיכום המלחמה בעיני רפתני הצפון והעוטף וכמובן, כל החדשות, הראיונות, המחקרים והתמונות. כנס פורה ונעים!

שלכם ובשבילכם,

עורך המגזין, ראובן זלץ

050-5518827

meshehabakar@gmail.com

רפתני הצפון אופטימיים, עדיין, או איך שאמר לי אחד מהם, אני טיפש אבל אופטימי, כי כאלה הם הרפתנים, החקלאים, נאחזים באדמתם, לא מוותרים, עקשנים, חרוצים, ציונים, כשגם שהצפון התרוקן מתושביו, החקלאים נותרו מאחור, לעבד, לזרוע, לשתול ולהשקות. כך גם הרפתנים שהמשיכו לחלוב ולייצר חלב, לעיתים תחת אש. ועדיין, במשך כל חודשי הלחימה, לא הגיע אף שר, או חבר כנסת מהקואליציה, לבקר, לתמוך, לראות איך ניתן לעזור, גם לא שרים ואפילו לא ראש הממשלה, הם היו עסוקים בדברים אחרים כנראה. 14 חודשים התמודדו החקלאים במציאות בלתי אפשרית, 14 חודשים ואף אחד לא בא. ואם תרצו, זה הסיפור של ישראל 2024, ניתוק מוחלט של הממסד מהשטח, אין ערבות הדדית, אין אפילו סוג של אכפתיות, ממשלה מנופחת ואף אחד לא בא.

ומה עכשיו, מקצצים

ומה עכשיו, כשהתותחים שותקים, הקיצוצים חוזרים, במשרד האוצר מתכננים את תקציב 2025 ואיתו הקיצוצים הכואבים והמיסים החדשים שיממנו את המלחמה הארוכה בתולדות ישראל בממשלה לא מתכננים, חלילה, לסגור משרדי ממשלה לא נחוצים, או לקצץ היכן שדרוש קיצוץ. עולם כמנהגו נוהג וכאילו לא היתה כאן מלחמה, האזרח הפשוט הולך לשלם בגדול (שלום חנוך כתב על זה פעם) ואיזה משרד הולך לחטוף הכי הרבה (נכון לעכשיו, שבוע שני של דצמבר) נכון, משרד החקלאות.

אם המלחמה הוכיחה משהו, למי שעדיין היה זקוק להוכחה, זו החשיבות הקריטית של חקלאות כחול לבן. השדות לאורך הגבול, החקלאים שנותרו לעבד ולזרוע, הרפתנים שהמשיכו לייצר חלב, גבורתם לאורך חודשי המלחמה. ביטחון המזון של ישראל, כמדינת אי מבודדת. יש לנו שר חקלאות שהבין זאת, התגייס למען החקלאות, אל מול משרד האוצר ופורום קהלת. וכך, ללא שום חשיבה כלכלית או תוכנית פעולה סדורה, החליט משרד האוצר לקצץ בכשליש את תקציב משרד החקלאות, דבר שפשוט עשוי לחסל את המשרד הלכה למעשה ואיתו אגפים חשובים כשה"מ ועוד. בדיון שנערך בוועדת